

Palau i Fabre sobre Shakespeare

por Josep Palau i Fabre

«La principal qualitat de les traduccions de Shakespeare per Josep Maria de Sagarra, i el que les fa gairebé insuperables a casa nostra, és la plasticitat del llenguatge. El teatre és un art eminentment plàstic, en el qual àdhuc la paraula ha d'esdevenir un element plàstic: la paraula en el teatre ha de poder ser 'vista', gairebé tant com oïda, ha de tenir volum i color i, si és possible, aquella qualitat que acompanya el volum, que és el tacte; la paraula ha d'esdevenir tangible. La traducció d'una obra teatral pot ser correctíssima i, amb tot, no ser gens teatral».

Josep Palau i Fabre, «Shakespeare en català», a *El mirall embruixat*. Palma de Mallorca: Editorial Moll, 1962, p.38-39.

«Sagarra té sempre present aquesta dimensió plàstica de la paraula, que és per a ell una deu natural, però que en el moment de manipular el llenguatge de Shakespeare esdevindrà el seu principal aliat. Per això, els passatges que ens semblen més reeixits de la seva vasta empresa són aquells en els quals pot fer ús, i gairebé abús, d'aquestes qualitats; els moments de grapa, els moments gruixuts, els moments en els quals necessita trobar paraules denses i pastoses com el fang per a encastar-les a la cara del públic».

«Consideracions sobre el Shakespeare de Josep Maria de Sagarra». *Estudios escénicos. Cuadernos de investigación teatral*, 17, juliol de 1973, p.66-67.